BẢN TIN

Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

9909 Waterview Road, Raleigh NC 27615 Phone (919) 272-5020 *Email:* KimmyNC@CS.com
Web Page: http://hometown.aol.com/tong57/index.html

NĂM THỨ 12 - SỐ 91 * PHẬT LỊCH 2546 * NGÀY 15 THÁNG 6 NĂM 2002

BẢN TIN

Tờ báo hàng tháng của Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại & Thân Hữu

Chủ biên
Ban Chấp Hành AHVN

Chủ bút
Trưởng Chân Đại Lượng

Thủ quỹ
Trưởng Nguyễn Tuyết Mai

Trình bày
Trưởng Dương thị Mỹ

Ban Biên Tập
Trưởng Ngô Mạnh Thu
Trưởng Huỳnh Ái Tông
Trưởng Dương Thị Mỹ

Cộng Tác Thường Xuyên
Trưởng Trần Quốc Bình
Trưởng Tuệ Linh

MỤC LỤC

*

Kinh Pháp Cú	Trang 1
Tình Lam	2
Thi Kệ & Kể Chuyện	3
Vui Tình Lam	4
Tin Tức & Thư Tín	6
Tâm tình Austin *Phúc Tuệ*	7
Phiếm Luận – *Minh Tín*	9
Nụ Cười – *Huyền Ký*	11
Báo cáo Tài Chánh	12

TÌNH LAM

Tình Lam là tình trong Gia Đình Phật Tử; là những tương quan tình cảm trong sạch, thiết tha, rất đằm thắm, cao cả, và vô vị lợi; một thứ tình cảm đậm màu từ bi, hiểu biết, vị tha và bất diệt giữa những người con Phật đã một lần, một đời mặc chiếc áo màu lam.

Nếu tính mốc thời gian thì chữ Tình Lam ra đời khoảng thập niên 1940, khi GĐPT được khai sinh. Tổ-chức này đem đạo vào đời lúc đời còn măng non, đem hạt giống bồ-đề gieo vào ruộng tâm khi tâm còn trong sáng. Tục ngữ có câu: "*Trẻ vui nhà, già vui chùa*", nhưng kể từ khi GĐPT ra đời, đoàn thể trẻ trung này đã chứng minh rằng: "*Trẻ vui chùa, già cũng vui chùa*", vì có mấy ai trong chúng ta có thể vắng tiếng chuông chùa trong suốt quảng đường khôn lớn? Có mấy ai "từ bỏ" được Tình Lam khi đã một lần thấm đượm màu cờ sắc áo ấy? Tình Lam GĐPT vui sống hòa ái dưới bóng mát cổ thụ của đấng từ phụ Thích Ca Mâu Ni, nẫy lộc đâm chồi trong phước điền Phật giáo, dưới sự bao bọc che chở của Qúy Thầy, Quý Sư Cô với tình thương yêu vô bờ bến.

Khi đã yêu màu lam thì dù không còn cơ hội tiếp tục sinh hoạt, tình lam vẫn ngấm ngầm, bền bĩ trong lòng người con Phật. Dù vậy, Tình Lam cũng không thể tránh khỏi vô thường. Tình Lam cũng thăng trầm theo đạo Pháp và vận nước. Biến cố 1975 đã khiến đất nước tang thương, đạo pháp nguy ngập, lòng người ly tán. Những người con Phật bỏ nước ra đi, tản lạc quê người trên khắp mọi miền thế giới, những tưởng Tình Lam đã không còn cơ hội tái sinh. Nhưng qua bao nhiêu đổi thay thay đổi, Tình Lam đã lại nẫy mầm xanh tươi, vươn vai sống hùng sống mạnh. Ở đâu có chùa, ở đó có GĐPT và Tình Lam lại tìm đến nhau kết đoàn, phát triển, dựng lại niềm tin cho thế hệ tương lai, hứa hẹn một thế giới an lành, có nhiều tình thương hơn hận thù, nhiều hạnh phúc hơn khổ đau.

Tình Lam càng trẻ mọc càng hăng, càng già mọc càng vững. Tình Lam dù trẻ hay già, gần hay xa, vẫn luôn là mối tình tươi đẹp, trong sáng, và bất diệt. Khi hát bài Trầm Hương Đốt còn thấy rung động thì Tình Lam còn đậm trong tim.

Hai chữ "Tình Lam" đã đi vào văn hóa dân tộc vì sức mạnh đích thực của nó. Một lần nữa, Tình Lam vẫn luôn là mối tương quan tình cảm thanh cao bất diệt; một thứ tình cảm đậm màu từ bi và hiểu biết giữa những người con Phật đã một lần, hoặc một đời mặc chiếc áo màu lam. Nhận chân được giá trị của Tình Lam, Thượng tọa Thích Quảng Thanh đã nói: *"Phải chăng Tình Lam là một thứ tình đẹp nhất của tuổi trẻ? Nếu phải thế, thảo nào tình ấy đến tuổi bạc đầu mà vẫn cứ yêu mến màu lam!"*

Chân Đại Lượng

THI KỆ NHẬT DỤNG

6. SÚC MIỆNG, ĐÁNH RĂNG

Đánh răng và súc miệng
Cho sạch nghiệp nói năng
Miệng thơm lời chánh ngữ
Hoa nở tự vườn tâm

Ta có nhiều thứ kem để đánh răng cho miệng vừa sạch vừa thơm. Nhưng nếu ta không tu tập chính ngữ thì miệng của ta vẫn không thơm như thường. Ngạn ngữ có câu: "Anh nói thôi lắm", nghĩa là những lời nói của anh không có tính cách dịu hiền, ngọt ngào và xây dựng, trái lại còn có tính cách chua ngoa, độc ác, vu cáo và xuyên tạc. Lời nói có thể xây dựng một thế giới an lạc trong đó mọi người tin cậy và thương yêu nhau. Lời nói cũng có thể tạo chia rẽ, căm thù và làm sụp đổ tất cả mọi hy-vọng. **Chánh ngữ** là lời nói đẹp đẽ và phù hợp với sự thực. Giới luật của Dòng Tu Tiếp Hiện có điều thứ chín nói về chánh ngữ như sau:

"Không được nói dối để mưu cầu tài lợi và sự kính phục. Không được nói những lời gây chia rẽ căm thù. Không được loan truyền những tin mình không biết là có thực. Không được phê bình và lên án những điều mà mình không biết chắc. Phải nói những lời chân thật và có giá trị xây dựng sự hiểu biết về những tình trạng bất công dù hành động này có thể mang lại những đe dọa cho sự an thân của mình".

Ta hãy thực tập chánh niệm và chỉ nói những lời đẹp đẽ, chân thực, thương yêu và xây dựng. Đó là những bông hoa thơm nuôi nấng trong vườn tâm mà ta hái tặng mọi người.

(*Trích trong Từng Bước Nở Hoa Sen – Thích Nhất Hạnh*)

&&&&&&&&&&&&&&&&

Tâm Nhìn

Xưa có một vị Tỳ kheo, cất một cái am trên một sườn núi vắng vẻ để tu tập thiền định. Dưới chân núi là một con sông, có một chuyến đò qua lại. Vị Tỳ kheo muốn hạ sơn hóa đạo phải đi qua chuyến đò ấy. Kẻ đưa đò là một lão mẫu tuổi trên 50, còn khỏe mạnh.

Một hôm, khách qua sông ngạc nhiên thấy kẻ đưa đò không phải là bà lão mẫu nữa, mà là một thiếu nữ rất duyên dáng đẹp đẽ, dung nghi trang trọng, cử chỉ thanh cao. Hỏi ra mới hay rằng, người con gái không biết người ở xứ nào, một ngày nọ, tới xin lão mẫu ở trọ và giúp bà một tay đưa khách qua sông. Thấy nàng xinh đẹp, lại đoan trang, lão mẫu vô cùng thương mến.

Từ đó khách sang sông thăm Thầy, ngoạn cảnh mỗi ngày mỗi đông. Có lẽ ai cũng thích qua đò để được ngắm dung nhan giai nhân và cái vẻ thướt tha mềm mại của tay ngà đưa mái chèo nhẹ trên mặt nước.

Thầy Tỳ kheo thỉnh thoảng có việc phải hạ sơn, cũng qua đò. Nhưng có điều lạ, khi qua bên kia sông rồi, khách chỉ trả có một tiền, cô gái đòi thầy phải trả hai tiền. Vị Tỳ kheo ngạc nhiên hỏi tại sao lấy tiền đắt hơn. Cô gái cười nói: Mọi người qua đò chỉ có qua đò thôi. Còn Thầy, ngoài việc qua đò, Thầy còn ngắm tôi nữa nên phải trả gấp đôi. Không lý cãi cọ lôi thôi với một cô gái, vị Tỳ kheo đành phải trả cho cô hai tiền.

Lần sau, có việc phải hạ sơn. Vị Tỳ kheo bước xuống đò không dám nhìn cô mà úp mặt xuống lòng đò. Đến bến, mọi người lên trả tiền đò, đến lượt Thầy, cô gái bắt trả gấp tư. Thầy hỏi: Lần trước, cô bảo tôi qua đò nhìn cô nên phải trả gấp hai, nay tôi không hề nhìn cô mà chỉ úp mặt xuống đò, tại sao cô đòi gấp tư? Cô gái nói rất nghiêm trang: "Mấy lần trước, Thầy chỉ dùng mắt nhìn nơi mặt và bên ngoài của tôi; hôm nay Thầy dùng tâm và nhìn hết toàn thân bên trong của tôi nên phải trả gấp tư." Nghe xong, Thầy Tỳ kheo phát lên cười và hình như có sở ngộ. Ngoảnh lại cô gái đó đã biến đi đâu mất. Từ đó, chỉ còn lão mẫu đưa khách sang sông . . .

Vui - Tình Lam

Nhân dịp một bài thơ rất dễ thương và chất chứa nhiều tình nghĩa mang tên ĐÔI DÉP được gởi qua mạng lưới internet cho ACE Ái Hữu, có một số máy không đọc được chữ Việt nên tựa bài đã hiện ra là DOI DEP, gây nên nhiều hiểu lầm rất vui và ngộ nghĩnh như: Đời Đẹp, Đẹp Đôi, Đẹp Đời, Đợi Dệp, Dơi Đẹp (người đẹp Dracula?) ... có người vẫn còn bị "ảnh hưởng kinh hoàng" đọc thành Đôi Dép Râu dù không có chữ Rờ nào cả. Sau đó trên diễn đàn email lại xuất hiện tấm hình chụp hai Trưởng nữ trong dịp đi cắm trại chung. Màu áo lam và cây lá xanh tươi đã tạo nên chuyện *tức chữ và tức cảnh sinh tình*, các Trưởng nhà ta đã xuất khẩu thành thơ trong vòng vài phút là có ngay các bài thơ "để đời", kỷ niệm khó quên của những giây phút vui vẻ trẻ trung.

Thơ ngẫu hứng của anh Phố (Peter Phổ Độ)

Đời chỉ Đẹp khi còn Đôi Dép
Đôi Dép da làm Đẹp Đời người
Cũng như Đôi người Đẹp ngồi chơi
Miệng nở nụ cười Đời Đẹp lắm thay !
Đời người ai cũng thế này
Thì Đẹp biết mấy đâu còn chấp tranh
Đi Đôi Dép sandale: Đời Đẹp
Bắt chước Đôi người Đẹp trong hình
Đời Đẹp ai dám thường khinh
Đời Đẹp: Đôi Dép góp phần không ngoa
Trăm năm trong cõi người ta
Hễ Đời mà Đẹp thì ta Đẹp Đời !!!
Khuyên nhau vài tiếng à ơi
Muốn Đời luôn Đẹp, đi Đôi Dép vào

Thơ họa của anh Nghi Yên

Phổ Độ nhà ta giỏi quá trời
Nhìn hình ngẫu hứng làm thơ chơi !
Thơ hay, ngẫm nghĩ thơ hay thật !
Chỉ thiếu quan sát một tí thôi

Người đẹp vẫn mang Đôi Dép da
Chứ đâu có lộ gót sen ra
Mà khuyên muốn Đẹp thời mang Dép
Thế bộ bây giờ thấy xấu à ??

Bắt chước Phổ Độ ngẫu hứng chơi
Nếu có vui vui thì hãy cười
Bằng nếu không vui thì đừng mếu
Đời Đẹp cũng nhờ Đôi Dép thôi.

Sau đó lại xuất hiện một tấm hình "dù cách xa ngàn dặm nhưng gần" của anh từ Louisiana về thăm anh ở San Jose. Có người nói rằng vì thấy hình hai chị Trưởng Kim My & Kim Kiểm "ăn ảnh" quá nên hai Anh Trưởng Quang Vui và Văn Phú gởi gấp hình này để tranh giải ... có còn ai muốn thi ảnh đẹp nữa thì xin mời. Về hai tấm hình này các Anh Chị nghĩ sao? Cho điểm như thế nào? Xin ghi nhận là ít nhất ngành nữ còn đi giày dép, còn ngành nam lại đi chân không. Nếu ở restaurant thì sẽ không được phép vào vì "No shoes, No shirts, No serves .." :-)

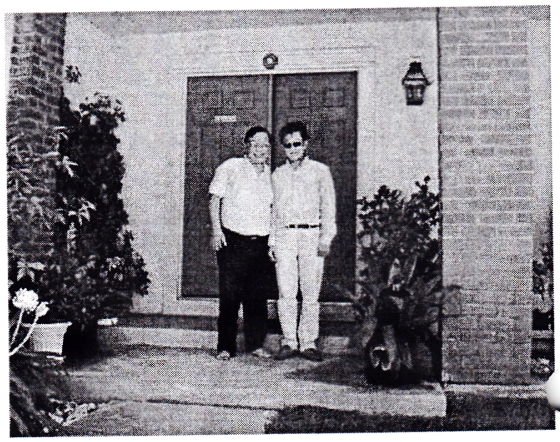

Vui Tình Lam

Thi Ảnh ngày nay ... Nhớ Ngày xưa

Ảnh trước chụp hai Huynh Trưởng Nữ
Ngồi trên bãi cỏ tươi cười dữ
Chân lại mang giầy, mang vớ đủ
Dựa lưng nhau nhìn đúng Phật Tử.

Ảnh sau chụp hai Huynh Trưởng Nam
Đứng trước cửa nhà, trông cũng ham
Nhưng anh Vui quá, đi chân đất
Đón khách vội vàng, dính như sam

Cả hai ảnh đẹp cùng được giải
Cái này giải nhất, cái kia nhì
Cái này giải nhì, cái kia nhất
Để cho nhiều anh gửi thi tiếp

Như vậy khuyến khích ai chưa gửi
Nhớ chụp ảnh ngay mà dự giải
Nhưng nhớ phải cười hở cả mười
Cái răng mới đủ tiêu chuẩn .. giải.

Phúc Ân

NHỚ GIÁC THANH

Tôi nhớ ngày xưa năm sáu mươi (1960)
Mỗi ngày Chủ Nhật, nắng trưa phơi
Về ngõ mười tám (18) Trần Quang Diệu
Rủ "Chị" Tố Mỹ lên chùa thôi

Kim Oanh thủo đó chưa bị mập
Kim Oanh – Tố Mỹ là một cặp
-"Chị Trưởng Đoàn em" – thật tuyệt vời
Làm lé biết bao nhiêu cặp mắt

Ngày ấy xưa rồi, bây giờ xa
Ai nấy sáu mươi (60) cũng chớm già
Viết 'mail' cho nhau ôn dĩ vãng
Vẫn thấy gần nhau, đâu có xa

Tố Mỹ, Kim Oanh, Tín, Tân, Nghiễn
Gia đình Giác Thanh thời tân tiến
Vẫn sống giờ trong mối cảm hoà :
-Quang Vui, Thống, Thùy, Thầy Chính Tiến

Thanh Minh Thiền viện dân Giác Thanh
Bao nhiêu kỷ niệm của ngày xanh
Hiện về đầy ắp trên trang giấy
Gửi khắp bốn phương bức cổ tranh ./.

Nghi-Yên - 22-5-02

- Nhìn hình hai nàng Kiều của GĐPT Vinh NGhiêm Hải Ngoại Mỹ và Kiểm, chị Loan lại nhớ thời các em còn sinh hoạt với chức vụ Trưởng của Giác Minh (thập niên 60). Hai em vẫn tươi trẻ đẹp như xưa và còn đẹp hơn nữa, chị không nịnh đâu nghe, nhất là bây giờ các em còn thêm vai trò của Mẹ mà vẫn còn gánh vác thêm vai trò làm Trưởng hướng dẫn được hai GĐPT nhìn cũng hùng hậu và đông quân. Chị Loan xin tán thán công đức của hai em. Chúc hai em luôn luôn vui khỏe để làm tròn Nghề Trưởng. Bản Tin càng ngày càng phong phú, nội-dung thay đổi rất nhiều. Đó là sự cố-gắng của Kim My. (DQ-THL)

- Rất hoan hô cuộc tranh giải về hình ảnh đẹp. Tôi đề nghị Tr. Tâm Hòa nên treo một giải thưởng cho cuộc thi này. Mong ACE gởi thật nhiều ảnh đẹp để dự thi. Xin nói nhỏ, đừng cho ai nghe:"Tôi đang sưu tầm ảnh đẹp". (PT-PMT)

- Phật-tử (nữ) mà ngồi như thế này thì chùa không còn đủ chỗ để chứa đám đi lễ đi liếc ! Cool ! (AN)

- Tán thán công đức vô lượng và tuyệt vời của Trưởng trong việc thực hiện Bản Tin 100 ngày của Thầy. Súc tích và đầy đủ lắm, tuy rằng thiếu một vài bài của ai đó thì phải? Dẫu sao, bài của Thầy Tuệ Sỹ và bài của Trưởng Tông là đầy đủ lắm lắm ... Vả lại, cũng nên khuyến khích các ACE khác viết về Thầy nữa chứ. Khi mình tu nên khuyến khích người khác cùng tu. Chẳng lẽ chỉ có vài anh em tu, còn người khác coi ... như coi ciné vậy sao!!! (TT-ĐĐK)

- Trưởng Phúc Thiện Ngũ Duy Thành gởi tặng Bản Tin $100, và hết lời khen Trưởng Tâm Diệu từ ngày phụ trách Bản Tin đã đổi mới từ hình thức tới nội dung và tăng trang từ 8 lên 12 trang. (TL-NCS)
- Đã nhận được Bản Tin, càng ngày càng đẹp. Hoan hô Mỹ một cái. Mình thích nhất bài Mỗi Ngày Cười (TM- VTN)

Tin Tức & Thư Tín

Thượng Tọa Thích An Thiên, trụ trì Chùa Minh Giác, thành phố Sydney, đã tự thiêu và viên tịch vào lúc 5 giờ chiều ngày Thứ Sáu, 24-05-02, nhằm ngày 13/4 Nhâm Ngọ.
Thượng Tọa Thích An Thiên sinh năm 1949 (Kỷ Sửu) tại tỉnh Quảng Ngãi. Thượng tọa xuất gia lúc nhỏ tuổi, du học Nhật Bản năm 1979, tốt nghiệp Tiến Sĩ Phật Học tại Tokyo. Năm 1992, Thượng Tọa Bảo Lạc bảo lãnh Ngài sang Úc để hoằng pháp. Năm 1996, TT thành lập chùa Minh Giác và trụ trì ở nơi đây cho đến ngày viên tịch. TT hiện là thành viên của Hội Đồng Giáo Phẩm Trung Ương Giáo Hội PGVNTN hải ngoại tại Úc.
TT là người rất hiền hòa, từ ái, nhu thuận, ăn nói nhỏ nhẹ, không làm mích lòng một ai. TT có cuộc sống ẩn dật, không tiếp xúc nhiều với quý Thầy và Phật tử tại gia. TT đã tổ-chức lễ Phật Đản 2002 vào hai tuần trước, tức là ngày mùng 1 tháng 4 Âm lịch. Đông đảo quý Thầy và Phật tử về tham dự. TT có nhận lời đến thuyết giảng "Ý Nghĩa Phật Đản" tại chùa Thiên An vào ngày hôm nay, 25/5 nhưng TT đã không thực hiện được.
Tất cả quý Thầy và Phật tử tại Úc đều bàng hoàng, chấn động khi nghe tin này. Tang lễ của TT đã được tổ chức trọng thể và chu đáo từ ngày thứ Bảy 25/5 đến 1/6.

Những ai đọc được những dòng này, xin chắp tay nguyện cầu cho Giác Linh của TT Thích An Thiên sớm tái sinh về cõi giới an lành. (TT Thích Nguyên Tạng)

TÂM TỰ TẠI

Tạo phúc còn hơn cả tụng kinh
Tu tâm, việc thiện loại vô hình
An nhiên sống giữa bao người khác
Tự tại vui riêng với chính mình
Lớp lớp già đi không bạc bẽo
Đàn đàn trẻ đến chẳng vô tình
Ung dung giữa cõi đời đen bạc
Bồ tát quên mình vị chúng sinh.

Trần Quốc Bình
San Diego, CA 28-4-02

Gia Đình Viên Thông ra mắt: Năm 2002, sinh hoạt GĐPT tại Hoa Kỳ có vẻ khởi sắc. Riêng tại vùng Quận Cam – Nam Cali, từ Tết đến nay, sau lễ ra mắt của GĐPT Liên Hoa, vào ngày 28 tháng 4, Nhà Lam hải ngoại thêm thành viên mới góp mặt trong sinh hoạt của những người con Phật trẻ trung. Đó là GĐPT Viên Thông tại thị trấn Long Beach. Sơ khởi, phải đốt pháo hoan hô các trưởng Nguyên Kim (gia trưởng) Nguyên Thuyết (liên đoàn trưởng) "*một cái đùng!*". Kế đến chúc bạn lam Viên Thông "*dũng tiến trên đường học Phật*".

Hội thảo về đường hướng giáo dục GĐPT: Ban Hướng Dẫn GĐPT Miền Quảng Đức đã tổ chức một khóa hội thảo từ chiều ngày 4 đến chiều ngày 5 tháng 5 năm 2002 tại Trung Tâm Tu Học Thích Quảng Đức (San Bernadino). Đề tài thảo luận là *Đường Hướng Giáo Dục GĐPT*. Hội thảo viên là các huynh trưởng hiện đang sinh hoạt tại các đơn vị thuộc Miền. Việc tổ chức hội thảo với những đề tài cụ thể rất cần thiết, đã tạo dịp cho các huynh-trưởng gặp gỡ trao đổi kinh nghiệm tu học và nghệ thuật hướng dẫn, đồng thời cũng tăng thêm tình thân ái. Đó là những yếu tố bất cứ một đoàn thể nào cũng cần phải có để duy trì và phát huy tổ chức. Xin nguyện cầu Tam Bảo gia hộ quý Trưởng *Tâm Nguyện Viên Dung*.

GĐPT Mừng Phật Đản PL 2546: Từ sáng ngày Chủ Nhật 16-6-2002, hàng trăm đoàn viên GĐPT Nam Cali cùng với các Phật tử đã `đổ về Trung Tâm Tu Học Quảng Đức (San Bernadino) đón mừng Phật Đản PL 2546. Rất đông Chư Tôn Đức, Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni cũng đã vân tập chứng minh, hành lễ. Vì tình thương yêu tuổi trẻ Nhà Lam, nhiều vị đã không quản ngại đường xa như Hòa thượng Thích Hạnh Đạo, Thượng tọa Thích Minh Mẫn, đến từ Santa Ana, quý sư cô Chân Thiền, Chân Diệu, đến từ San Diego. Sau khóa Lễ Mừng Phật Đản, thọ trai lộc Phật, mọi người được thưởng thức một chương trình văn nghệ Mừng Phật Đản đặc sắc do nhiều đơn vị đóng góp. Để có được một ngày vui tròn vẹn như hôm nay, từ nhiều tuần lễ trước, thầy Phổ Hòa, trụ trì chùa Trung Tâm, đã cũng quý anh chị Trưởng tất bật lo toan chuẩn bị.

Chào Mừng Bạn Cũ: Chi Nam Vĩnh Nghiêm CaLi cho biết vừa mới bắt liên lạc được với 2 Trưởng Giác Minh Xưa:

Trưởng ***Phạm Xuân Hoài***	*Tr.* ***Phạm Việt Hùng***
3817 Via Primini	9589 Pipilo St.
San Diego, CA 92129	San Diego, CA 92129
Tel. (858) 672-8514	Tel. (858) 484-3317

Bản Tin xin có lời chào mừng hai trưởng Hoài, Hùng. Chúc hai Trưởng nối lại nhịp cầu Tình Lam với nhiều Gia Đình Lam Xưa nhé.

(Tâm Hòa)

Bổ túc: ĐẠI LỄ PHẬT ĐẢN TẠI SAN BERNARDINO

San Bernadino- (Phúc Thiện): Chủ Nhật, ngày 16 tháng 6, năm 2002 vừa qua, trên 30 Chư Tôn Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức, Tăng Ni cùng hơn 500 đồng bào Phật tử và đoàn viên Gia Đình Phật Tử các cấp đã tham dự Lễ Khai Đại Chung Cổ (Chuông-Trống), Đại Lễ Phật Đản 2546, Lễ Tưởng Niệm Bồ Tát Thích Quảng Đức và Lễ Cúng Dường Trai Tăng tại Trung Tâm Huấn Luyện và Tu Học Thích Quảng Đức, địa chỉ: 1836 Baseline St, thành phố San Bernardino, do Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ tổ chức.
Được biết Ban Hướng Dẫn Trung Ương Gia Đình Phật tử Việt Nam tại Hoa Kỳ đã tạo mãi được trên 4 mẫu đất tại đây và hiện đang tiếp tục công tác xây cất Trung Tâm Tu Học cho tuổi trẻ. Mọi đóng góp cho việc xây cất xin liên lạc Đại Đức Thích Phổ Hòa, điện thoại số: (909) 381-1660.

Nhắn tin

Để việc quản lý tài chính (quỹ Ái Hữu) được dễ dàng và thuận tiện. Kể từ sau ngày 15 tháng 6 năm 2002, tất cả mọi sự đóng góp, ủng hộ cho Ái Hữu (Niên liễm, Bản Tin, Kỷ Yếu...) xin Quý Trưởng vui lòng gửi thẳng về Trưởng Thủ Quỹ:

Kim Ánh NGUYỄN TUYẾT MAI
12960 Guadalajara Cir.
Cerritos, CA 90703

TIN NAM CALI: Chiều ngày Thứ Ba 28/5/02, Thượng Tọa THÍCH TÂM PHƯƠNG, Tổng vụ Trưởng Tổng vụ Thanh Niên GHPGVNTN/HN tại Úc Châu đã đến thăm Trung Tâm Huấn Luyện và Tu học THÍCH QUẢNG ĐỨC ở San Bernardino, nhân chuyến Phật sự tại Nam CALI.

Đón tiếp Thượng Tọa có Đại Đức THÍCH PHỔ HÒA, Sư Cô HUỆ TÂM, Huynh Trưởng Trưởng Ban HDTƯ Nguyên Tịnh TRẦN TƯ TÍN, Huynh Trưởng Trưởng Ban HD Miền Quảng Đức Tâm Hòa LÊ QUANG DẬT, và môt số UV trong BHD/GDPT/MQĐ. Trong lúc dùng cơm tối, Thượng Tọa lược qua một số sinh hoạt Phật sự tại Úc, vói những thành quả rất đáng kể, trong đó có việc xây cất Tu Viện QUẢNG ĐỨC ở Úc, kinh phí lên đến 1 triệu 600 ngàn Dollars, đã bước vào giai đoạn chót, Tu viện hiện còn cần khoảng 300 ngàn để sửa soạn khánh thành.
Thượng Tọa cũng hỏi han đến sinh hoạt của GĐPT các cấp, các Miền và đã được Anh TBHD/TƯ tường trình tổng quát lên Thượng Tọa, nhất là những nỗ lực phi thường của các Miền, quyên góp để hoàn tất giai đoạn đầu công trình xây cất TRUNG TÂM SINH HOẠT GĐPT, cũng đang bước vào giai đoạn chót. Mặc dầu đang xây cất nhưng Trung Tâm đã sớm đi vào hoạt động, dưới sự chăm sóc của ĐĐ THÍCH PHỔ HÒA mà cũng là một trong những Anh Chị Cả của Gia Đình LAM. Cũng cần thưa thêm là trong thời gian khởi công xây cất. TT đã tạo mãi thêm được hai lô đất sát cạnh phải và trái của TT như vậy trong tương lai, TT có thể đón tiếp một số lượng Trại sinh rất đáng kể cho mỗi kỳ Huấn luyện hay họp Bạn Toàn quốc... Cuộc tiếp xúc giữa Thượng Tọa và ACE Huynh Trưởng tuy ngắn ngủi (khoảng 2 tiếng đồng hồ) nhưng đầy tình thương và thắm tình Đạo vị.

NGƯỜI ĐƯA TIN. (MT- ĐVP)

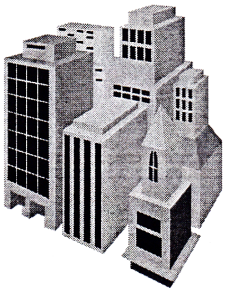

Austin, Nơi Tôi Đang Sống

Đáp ứng lời kêu gọi viết về mình và nơi mình ở để những người trong "gia-đình" biết nhau nhiều hơn, vì không lẽ người trong cùng gia-đình lại chẳng biết gì về nhau ngoài cái tên cúng cơm và một chút mơ hồ về quá khứ của nhau. Xa vắng lâu rồi và đang muôn trùng cách trở, nếu tưởng đến nhau hẳn muốn biết về nhau và cho nhau biết về mình. Còn cách nào khác nếu mình không tự giới thiệu trên cái cầu liên-lạc thân ái này. Nghĩ thế nên tôi "cảm" được bức "Tâm Thư" và mạo muội có bài viết sơ giao này, mong sẽ có những "thố lộ" kế tiếp để chúng ta trong AHVN biết nhau, hiểu nhau nhiều hơn. Mong lắm thay !

Xin bắt đầu. Tôi là Nam. Phúc Tuệ- Nguyễn Đình Nam. Một thời làm đoàn-sinh, rồi huynh-trưởng, và Liên Đoàn Trưởng Giác Minh. Anh Thục, anh Vui, anh Thống, anh Thu .. là đàn anh của tôi. Chị Cúc, chị Ngọ, chị Thành .. là đàn chị của tôi. Tôi học Thủ Đức, làm cảnh-sát rồi đi tù cải-tạo, và qua Mỹ đầu mùa Hè 1993.

Tôi đến Austin từ cuối năm 1995 sau khi lưu-trú tại Orange County, California hơn 2 năm rưỡi.

Năm tôi đến, Austin đang phát triển, đường xá mở rộng, nhà cửa xây cất ào ào, kinh-tế lên mạnh, nên 3 hôm sau là tôi đã kiếm ngay được việc làm tại một hãng điện-tử nhỏ mới thành-lập. (Chi-nhánh của một hãng lớn ở Cali). Tôi là một trong hai người công-nhân đầu tiên của hãng. Hai tuần sau, hãng phát-triển được 8 công-nhân, nhưng 6 tháng sau thì tôi rời hãng để làm việc tại nơi tôi đang làm bây giờ. Hãng Sulzer Medica (mới đổi tên là Centerpulse, để tránh xui xẻo sau vụ tai tiếng tốn trên 1 tỷ Mỹ-kim và còn đang phải thương-lượng, hiện rất rung rinh không biết có đứng vững được không) chuyên làm cơ phận y-khoa thay thế (van tim, khớp nối, răng v.v.) trụ-sở chính đặt tại Thụy Sỹ. Công việc của tôi không vất vả tay chân nhiều, vì chủ-yếu là dùng mắt để quan-sát qua kính microscope, nhằm tìm ra những chỗ xấu để sửa chữa trên một bộ-phận của cái van tim giả, nhỏ bằng một chiếc nhẫn đeo tay.

Bà xã tôi mất yếu, không thể nhìn chăm chú lâu được, nên chọn việc rất khó. Mãi hai tháng sau mới tìm được việc làm tại một Nursing Home tư (nhà dưỡng lão), và vẫn đang tiếp tục làm tại đó. Bà phụ-trách cả phòng giặt cùng với hai bà Việt Nam khác mới xin vào làm sau này, nên công việc tuy vất vả nhưng cũng thoải mái không bị thúc ép. Chúng tôi cũng đã để dành tiền down (đặt cọc) được một căn nhà nhỏ 2 phòng ngủ, để lập bàn thờ Phật và làm chỗ dung thân. Chúng tôi không có con cái nên hai thân già phải tự-túc tự-cường từ lâu, nay cũng quen rồi.

Trên đây là đôi điều về chúng tôi.

Nay xin kể về Austin của tôi.

Austin là một thành-phố nhỏ, xếp hạng 5 sau Dallas, Houston, San Antonio, và Fort Worth, nhưng là Thủ-đô của tiểu-bang Texas nên có tòa Nhà Vòm Quốc-Hội tại downtown, có thư-viện Tổng Thống L.B. Jhonson, và nhiều viện bảo-tàng. Cuộc sống nơi đây từng rất an-tĩnh, êm đềm, nên mặc dù mức lương trung-bình được coi như thấp nhất Texas, nhiều người Mỹ khi đã đến đây làm việc thường không muốn đi nơi khác và không hề có nạn kẹt xe. Tuy nhiên, Austin đã thay đổi nhiều kể từ 10 năm trở lại đây và vẫn còn đang tiếp tục đổi thay. Dân số năm tôi đến chưa đầy 1 triệu, nay đã lên hơn 2 triệu. Phi-trường cũ đã phải dẹp bỏ và phi-trường mới là một công-trình đáng hãnh diện của Austin với lối kiến-trúc tân-kỳ và những thiết-bị hàng không hiện-đại nhất, đã được khánh thành cuối năm 2000. Xa-lộ tiếp tục mở rộng, cuối tuần nào cũng có thông-báo cấm đoạn đường này, đoạn đường kia để làm đường. Nhiều khu nhà mới được dựng lập. Nhiều khu thương-mại mới đã và sẽ khánh-thành: Dillard, Folley, Mervyn, Sears, Wall-Mart, K-Mart, Target, JCPenney . . . Hãng điện-tử cũng đủ mặt: CompUSA, Best Buy, Circus City, Gate Way, Fry's . . . Austin đã được mệnh danh là Silicon Plain để so sánh với Silicon Valley ở San Jose với nhiều nhà máy sản-xuất sản-phẩm của những hãng điện-tử lớn như IBM, AMD, Motorola, Samsung, Applied Material . . . và nhất là Dell với đại-bản-doanh nằm trong một khu riêng gọi là Dell Way.

Khí-hậu Austin thuộc ôn-đới với 4 mùa rõ rệt nhưng Hạ và Đông thường dài hơn Xuân-Thu. Mùa Hạ thì không ít ngày nắng cháy da và mùa Đông thì không bao giờ có tuyết rơi. Thiên-tai đáng sợ nhất ở đây là gió lốc (tornado), thường xảy ra vào mùa Hè. Cách nay 4 năm, cả một ngôi chợ Anderson đã bị gió lốc cuốn gần như san bằng và may mắn mọi người đi chợ đều đã được manager (quản-lý) đưa vào trú trong phòng trữ lạnh nên không ai bị tai họa. Người manager này đã được ca ngợi hết lời.

Người Việt Nam mình có 3 chợ, nhỏ thôi nhưng cũng đủ những món cần-thiết cho việc nấu nướng, giá cả hơi mắc hơn ở Houston. Austin không có nhiều trò giải-trí nên cuối tuần giới trẻ thường đi San Antonio hay Houston để vui chơi và mua sắm. Austin cách San Antonio 83 dặm (miles), cách Houston 162 dặm, và cách Dallas 195 dặm. Austin chỉ có một chùa của người Việt Nam, chùa Linh Sơn. Có hoạt-động xã-hội khá mạnh, có GĐPT nhưng sinh-hoạt không đều, vì cộng-đồng Việt Nam ở đây nhỏ bé (khoảng 20.000 người) nên GĐPT không cổ-động được nhiều. Chúng tôi chưa có duyên tham-gia.

Đến đây thì hết ý. Tôi không biết viết gì thêm nên xin dừng bút. Có gì thiếu xót và bất như ý xin miễn thứ. Kính chào tinh-tấn.

Nam – Phúc Tuệ

***Lời tòa-soạn**: "Tâm Thư" được gửi đi từ số báo tháng Hai. Tưởng đã không tạo nên một âm vang nào. Không ngờ khi đã hoàn thành số tháng Sáu, lại được các anh đáp ứng lời kêu gọi "Nói với nhau, đến với nhau", rất cảm-động. Mong rằng chúng ta sẽ tiếp tục chia xẻ niềm vui cũng như nỗi buồn với nhau.*

PHIẾM LUẬN
Minh Tín

Cái (Tên) Tôi Sao Mà Dài Thế !?

Tôi sanh ra tại một làng quê Miền Bắc nước Việt với một cái tên do Ông Nội tôi đặt cho: ĐỖ VĂN PHỐ.

Thoạt đầu trần xì chỉ có thế. Sau này, vào năm 1951, khi tôi học Trung học ở Hà Nội, tôi cũng võ vẽ tập làm thơ, gia nhập thi văn đoàn, lấy bút hiệu là THANH HIỀN, đảo âm của chữ HÀNH THIỆN, tên của Làng tôi. Tôi còn nhớ, thuở ấy "Thi văn đoàn " của tôi gồm .. 2 người: Người bạn khá thân lúc bấy giờ có bút hiệu là YÊN THẢO, làm Trưởng nhóm, còn tôi thì làm ...Phó nhóm. Tuy là chỉ có 2, nhưng Thi văn Đoàn của chúng tôi cũng nổi đình đám một thời với những bài thơ "Tình-tuổi-học-trò" rất được các bạn gái thuở ấy tìm đọc (xong rồi chắc là liệng sọt rác, vì bây giờ nhớ lại mới thấy nó... sến làm sao ! Ví như bài "TÁN EM " sau đây (Hồi ấy làm tặng ai thì nay quên mất rồi)

" Em ơi, em có đôi mắt đẹp tuyệt vời
Không người nào sánh nổi với em
Màu đen long lanh như màn đêm,
Vành mi cong cong
Vẻ nguyệt sơ khai
Và ánh mắt bồ câu đen láy ....

Hoặc bài "TỎ TÌNH":

Muốn đến bên em để tỏ lòng
Mà e ngại quá vẫn như không
Âm thầm ôm mộng tình đơn chiếc
Mãi để áo em ngợp nắng hồng!
Vời vợi hồn tôi ý đợi chờ
Bao nhiêu thơ mến rót trong mơ
Thương thương tôi ép trăng trong giấy
Trao trọn niềm tin giữa ...ngẩn ngơ.
Và em có hiểu được lòng tôi
Thì hãy cho tôi gởi mấy lời
Cũng định làm quen mà ngại quá
Thành ra vơ vẩn nhớ đầy vơi !!!

Ướt quá phải không các bạn? Và cũng vì ướt cho nên thi Tú tài đôi, 13 (Mười Ba) lần mới đậu! (Hồi đó thi Tú tài II mỗi năm 2 khóa, ai rớt vấn đáp Khóa I thì được thi lại Khóa II. Thi sĩ của các bạn bắt đầu thi từ năm 1959, mãi đến Khóa I năm 1965 mới xong cái "Tái Tù Đơ !" (Tú-tài 2) Cũng chỉ vì cái tội mơ với mộng hão huyền, chứ dạo ấy nào có "được" cái gì! Xém chút nữa là "Đi Đoong" cả cuộc đời ! Sau 7 năm hú hồn đó, thi sĩ nhà ta thề, không bao giờ mơ mộng hão huyền nữa và tên chàng từ từ đi vào quên lãng một cách ... vội vàng!

Nhưng mà chưa hết đâu, năm 1960, tôi theo học Lớp Hội Họa của Thầy Vương Quốc Đạt ở Đà Lạt, sau dời về Hoà Hưng (Bạn nào ở vùng Ngã Ba Ông Tạ có thể biết hoặc nghe danh), lại phải lựa chọn một cái tên cho đặc biệt, Nam thì phải có chữ "QUỐC" đứng đầu, Nữ thì phải có chữ "VƯƠNG" đứng đầu, vì họ của Thầy là 'VƯƠNG QUỐC' mà! Đặt như vậy, ai đọc tới là biết ngay học trò Thầy Đạt. Và tôi lại có tên mới là"QUỐC CHÂU", có triện son đàng hoàng! Cũng theo Thầy đâu được hai, ba năm gì đó, có đóng góp hai, ba bức tranh vào Phòng triển lãm của Thầy, nhưng hình như chả có ma nào liếc mắt tới và vì thơ với thẩn làm cho rớt lên rớt xuống, đâm chán nản, để mốc cả cọ và cũng lại từ từ đi vào quên lãng một cách vội vàng! Thế mới biết:

" Là thi sĩ (dỏm) tức là đu với gió
Mơ theo trăng và nát với cỏ cây "

Năm 1959, tôi Quy Y Thầy THÍCH TRÍ DŨNG (Khi ấy là Thượng Tọa Viện Chủ Chùa PHỔ QUANG - Bắc Việt Nghĩa Trang Tân Sơn Nhất. Hòa Thượng THÍCH THANH THẠNH Chùa KIM CƯƠNG Phú Nhuận là Chứng Minh Đạo Sư. Đọc đến tên tôi, Ngài nói, tên PHỐ khó đặt Pháp Danh, thôi để Thầy đổi là PHỔ để lấy Pháp Danh là MINH TÍN cho có ý nghĩa hơn (TÍN PHỔ) - Trong những năm ngồi tù Cộng sản, tôi có học được đôi chút về châm cứu, sau này có nghiên cứu về "ĐIỆN CHÂM", cũng may, ông Thầy này không bắt đặt tên riêng, nhưng để cho "có vẻ", tôi bèn tự chọn cho mình một tên hiệu là " Cư sĩ PHỔ ĐỘ"

Gần đây nhất, trong BẢN TIN số mới của Ái Hữu GĐPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại, Trưởng Ban Biên Tập có bất ngờ tặng cho tôi một cái biệt hiệu " THƯỜNG BẤT KÍNH ", có lẽ là để đáp lễ lại, tôi đã đặt cho Trưởng cái tên là MYGNOL (bé tí nị) để phân biệt với một Trưởng cũng có tên là MỸ - TỐ MỸ (bự con hơn). Trong Đại Hội VNHN Kỳ VI tại Austin, Texas. Nếu tôi nhớ không lầm thì chỉ có Đại Danh Từ THƯỜNG BẤT KHINH. Đó là Danh Hiệu của một vị Bồ Tát, tiền thân của Đức Phật ở thời quá khứ lâu xa vô lượng kiếp về trước, trong thời tượng pháp của Phật OAI ÂM VƯƠNG. THƯỜNG BẤT KHINH BỒ TÁT trì tụng Kinh PHÁP HOA để chuyên đem Phật huệ bình đẳng giáo hóa chúng sanh, nhẫn đến nhiều phen bị hủy

nhục, bị mắng nhiếc, bị đánh đập ... mà vẫn tuyệt nhiên không hề mang một niệm chán nản, cũng không chút giận hờn, cũng không biết mệt nhọc. Trong Phẩm THƯỜNG BẤT KHINH BỒ TÁT, thứ 20 của Kinh PHÁP HOA còn nói rõ:" Vì cớ gì tên là THƯỜNG BẤT KHINH?" Vì vị Tỳ Kheo đó phàm khi ngó thấy hoặc Tỳ Kheo, Tỳ Kheo Ni; hoặc Ưu bà Tắc, Ưu bà Di thảy đều lễ lạy khen ngợi mà nói rằng: "Tôi rất kính qúy Ngài, chẳng dám khinh mạn. Vì sao? Vì Qúy Ngài đều tu hành đạo Bồ Tát sẽ được làm Phật". Mà vị Tỳ Kheo đó chẳng chuyên đọc tụng Kinh điển, chỉ đi lễ lạy, nhẫn đến thấy xa xa các hàng tứ chúng, cũng qua lễ lạy ngợi khen mà nói rằng: "Tôi chẳng dám khinh qúy Ngài, qúy Ngài đều sẽ làm Phật". Trong hàng tứ chúng, có người lòng bất tịnh sinh giận hờn, buông lời ác mắng nhiếc rằng: "Ông vô trí tỳ kheo này từ đâu đến đây tự nói ta chẳng khinh Ngài, mà thụ ký cho chúng ta sẽ được làm Phật. Chúng ta chẳng dùng lời thụ ký hư dối như thế". Trải qua nhiều năm như vậy thường bị mắng nhiếc, chẳng hề sinh lòng giận hờn, thường nói: "Ngài sẽ làm Phật", mặc dù thường bị chúng nhân hoặc lấy gậy, cây, ngói đá để đánh ném. Ông chỉ chạy lánh xa mà vẫn to tiếng xướng rằng: "Ta chẳng dám khinh qúy Ngài, quý Ngài đều sẽ là Phật". Bởi Ông thường nói lời đó nên hàng tăng thượng mạn Tỳ Kheo, Tỳ kheo Ni, Ưu bà Tắc, Ưu bà Di gọi Ông là THƯỜNG BẤT KHINH.

Vị Tỳ Kheo đó, lúc sắp chết, ngay giữa hư không, nghe trọn hai mươi nghìn muôn ức bài kệ Kinh PHÁP HOA của Đức Phật OAI ÂM VƯƠNG đã nói thuở trước, nghe xong đều có thể thụ trì, đều được sáu căn thanh tịnh lại được sống thêm 200 muôn ức na do tha tuổi, rộng vì người nói Kinh PHÁP HOA đó". Lúc đó hàng tăng thượng mạn mới thôi nhạo báng và đều tin phục tùy tùng. Nay Trưởng Mỹ có hảo ý tặng tôi biệt danh này, chắc hẳn muốn nhắc nhở cho tôi lúc nào cũng phải tinh thấn tu học! Nhưng thật tình không dám nhận biệt danh này đâu, dù là mang ý nghĩa nhắc nhở, noi theo gương sáng của Bồ Tát THƯỜNG BẤT KHINH, vì công hạnh của Ngài to lớn quá, mình đức mỏng làm sao theo kịp! Coi chừng lại mang tội THƯỜNG KHINH đó!. Không hiểu vì vô tình hay cố ý, trong BẢN TIN đánh máy là "THƯỜNG BẤT KÍNH". Cho tôi biệt danh này, có lẽ tôi sẽ hoan hỷ nhận, cũng là để nhắc nhở mình lúc nào cũng phải tôn kính mọi người, đây chính là căn bản của Hạnh NHẪN NHỤC và TỪ BI mà người con Phật nào cũng có thể thực hành được. Ôi có lẽ tôi là người nhiều TÊN nhất thế giới. Tên tôi, nếu viết đầy đủ sẽ là:

ĐỖ VĂN PHỐ tự PHỔ, Tức Cư sĩ PHỔ ĐỘ
Hiệu THANH HIỀN
Bút hiệu QUỐC CHÂU
Biệt hiệu THƯỜNG BẤT KHINH
Pháp danh MINH TÍN.

Và khi chết, nếu có muốn khắc hết tên này lên mộ bia, chắc cũng không đủ chỗ.

Đỗ văn Phố

LIÊN TRẠI GĐPT VẠN HẠNH Raleigh (Mỹ)

&

LIÊN HOA Charlote (Kiểm) Tháng 5/2002

Mỗi Ngày Tập Cười Thêm Một Lần

(tiếp theo)

Huyễn Ký

Cười như em bé

Trong cuộc đời, chúng ta thế nào cũng có những giờ phút tỉnh ngộ như vậy. Khi gặp một em bé, chúng ta thường cười với em thật dễ dàng vì em luôn luôn nhoẻn miệng cười thân thiện, thoải mái và không hàm ý chi cả, vậy nên "em bé" còn sót trong tâm ta thế nào cũng mỉm cười lại một cách hồn nhiên. Đối với một tâm hồn ngây thơ vô tội, chúng ta có khuynh hướng đối xử lại với tất cả tấm lòng thiện lành của tuổi thơ. Nụ cười là một hình thức thể hiện cái tâm thiện lành đó của chúng ta.

Một người bạn đã kể cho HK nghe câu chuyện của chị, cũng liên quan tới một nụ cười tình cờ:
"Sau hơn một phần tư thế kỷ, tôi vẫn nhớ mãi hình ảnh ông Vaz mà tôi quen trên chuyến xe Bus một buổi sớm đầu tháng 6 năm 1975." Chị Tư thong thả nói về người bạn ngẫu nhiên chị gặp thời chị mới từ Việt Nam di tản qua Bắc Mỹ Châu.

"Là một trong nhiều dân di tản từ Saigon qua Canada, bữa đó tôi nhờ chồng coi giữ các con để đáp xe Bus tới trạm xe điện ngầm (Metro). Tôi phải tìm tới văn phòng di trú để hoàn tất vài thủ tục hành chánh. Lên xe Bus ngay từ trạm đầu nên chỉ có vài ba hành khách. Sau vài ba trạm đỗ thì có một ông trung niên xách cặp lên, ngồi ngay cái ghế cạnh tôi. "Mới sang tới xứ tuyết được vài tuần, tôi đang còn lạ nước lạ cái, ngu ngơ như người nhà quê mới ra tỉnh. Vậy nên khi tiếp xúc với những người Canadian thuộc nhiều chủng tộc khác nhau, tôi thường hay nhoẻn miệng cười thay cho tiếng chào hello, lúc đó chưa có sẵn nơi đầu lưỡi. "Buổi sáng hôm đó, tôi vừa mỉm cười vừa ngọng nghịu "hello" người đàn ông ngồi kế bên. Ông ta trả lời ngắn gọn: "hi". Sau vài ba phút im lặng, ông bỗng quay sang tôi, lại gặp nụ cười ngu ngơ của dân ngụ cư mới.
Ông ta hỏi tôi:
- "Where do you come from? " (Cô từ đâu tới vậy?)
- Từ Việt Nam
Câu chuyện bắt đầu nổ nang với thứ tiếng Anh gẫy vụn của dân Saigon chính gốc là tôi, và người đàn ông đó, tự giới thiệu là Mr. Vaz. Ông cũng chỉ là một dân ngụ cư, từ xứ Bồ Đào Nha tới Canada lập nghiệp từ hơn chục năm trước mà thôi."
Chị Tư hăng say kể tiếp: "Ông Vaz chồ biết ông đang làm "giám đốc" cho văn phòng xã hội của một nhà thờ Bồ Đào Nha, chuyên phát quần áo và giày bốt ấm cho dân mới nghèo, mới từ xứ Bồ di cư tới xùng tuyết lạnh này. Thế là gia đình tôi được ông mời tới nhận áo choàng, khăn, mũ và giày, bốt mới; tuy rẻ tiền nhưng khá ấm áp để đón mùa Đông Canada đầu tiên của chúng tôi. Thật là đỡ khổ vô cùng! "Do quen biết với ông Vaz mà gia đình tôi được quen thêm bà sơ Cécile. Hai người hết lòng cưu mang giúp đỡ chúng tôi. Họ mang tặng nào chăn, nào đệm, cho tới nồi niêu soong chảo, lại thường xuyên điện thoại, hoặc tới thăm và cho quà sấp nhỏ. "Chị Tư hào hứng kể tiếp: "Có điều quý nhất nơi ông Vaz và bà sơ Cécile là quí vị đó không tỏ ra tích cực truyền đạo. Thuở đó, gia đình tôi hàng tuần đều phải tiếp một nhóm thanh niên trẻ rất dễ thương. Họ tới gõ cửa chào hỏi, rồi chẳng đợi mời, xin vô nói chuyện ép chúng tôi phải nghe họ giảng đạo hàng giờ! Hồi đó lạ nước lạ cái, chúng tôi nể nang dân bản xứ lắm, đâu dám từ chối thẳng."

Chị Tư nhắc tới lý do khiến cho ông Vaz làm quen với chị. Trong một lần mời ông bà Vaz và sơ Cécile tới nhà ăn tối, ông Vaz kể cho gia đình chị Tư nghe vì sao ổng lại bắt chuyện khi gặp chị trên chuyến xe: "Sớm đó tôi có chuyện rất bực mình, lên xe đi làm mà lòng nặng chĩu! Bỗng nhiên có một người đàn bà tóc đen lạ hoắc nhìn mình mà cười một cách thân thiện. Tôi bỗng thấy lòng nhẹ hẳn đi". Ông Vaz nói : "Tôi như người tỉnh ngủ, bắt đầu suy nghĩ: "À há! Sao người ta thì cười mà cái mặt mình lại chàu bạu như vầy? Và tôi bắt đầu hỏi chuyện bà ấy"

Chị Tư cười ròn tan: "Không ngờ mình cười vu vơ một cái, lại nhận được bao nhiêu là quần áo ấm! Nụ cười ấy, có thể nói nó vô thưởng vô phạt, không mang một dụng ý gì, nó chỉ đệm cho tiếng hello mình chưa quen nói, không ngờ nó lại làm cho một người lạ đỡ buồn!".

Một nụ cười có thể giúp người này thoát chết, người kia được vui hay được tặng áo quần, giày vớ ấm áp vv. Tuy nhiên đời sống bận rộn thường khiến chúng ta quên cười! Nếu nhìn lại mình một cách thành thật, có lẽ chúng ta sẽ kinh ngạc khi thấy có ngày mình chẳng tặng cho ai một nụ cười thân thiện nào. Nhất là sau khi tan sở về nhà, vì mệt nhọc và thiếu ý thức, có khi chúng ta lại chỉ tặng vợ hay chồng con những vẻ mặt quạu cọ, nhăn nhó. Không cười mà còn nói toàn những lời khó thương, bẳn gắt, dù ai cũng biết dư: "Lời nói chẳng mất tiền mua - Liệu lời mà nói cho vừa lòng nhau!"

Bác sĩ Nguyễn Tấn Phát đã viết phiếm luận về chuyện cười rất hay. Chúng tôi xin thuật theo trí nhớ bài viết của ông:
"Khi tôi nhìn vào gương, nếu tôi cười và chìa tay ra thì người trong gương cũng tươi cười và giơ tay ra tỏ vẻ thân thiện. Nếu tôi nhăn nhó thì cũng chỉ gặp anh chàng nhăn nhó mà thôi. Ngoài đời, chúng ta thường gặp phải bao nhiêu là bộ mặt cau có rồi, vậy nên tôi quyết định lúc nào cũng phải mang một bộ mặt tươi cười, tay lúc nào cũng chìa ra chào đón người khác. Như vậy tôi sẽ luôn luôn gặp được những con người vui vẻ, sẵn sàng đáp lại thân tình của tôi."

HẾT

CÁC TRƯỞNG ĐÓNG GÓP

(nhận được đến ngày 15/6/2002)

NIÊN LIỄM 2002

- Tr. THIỆN HẢI Phạm Trọng Sơn	$30.00
- Tr. PHÚC TỊNH Phạm Minh Tâm	$30.00
- Tr. DIỆU HOÀNG Phạm Thị Vương	$30.00
- Tr. PHÚC THỊNH Nguyễn Đức Cường	$30.00
- Tr. CHÂN QUANG Trần Thanh Hiệp	$30.00
- Tr. DIỆU THANH Trần Thị Thanh-Minh	$30.00
- Tr. NGUYỄN TƯ CỰ	$30.00
- Tr. HÙNG DŨNG Hoàng Trọng Trữ	$30.00

(còn tiếp)

ỦNG HỘ LỊCH

- Tr. TỊNH DUY Lê Thị Nhung	$20.00
- Tr. TUỆ LINH Nguyễn Công Sản	$34.00
- Tr. HÙNG DŨNG Hoàng Trọng Trữ	$20.00

(còn tiếp)

ỦNG HỘ BẢN TIN

- Tr. DIỆU THU Nguyễn Thị Tâm	$50.00

(còn tiếp)

ỦNG HỘ KỶ YẾU

- Tr. DIỆU THU Nguyễn Thị Tâm – đợt I	$50.00
- Tr. TÂM THỌ Nguyễn Văn Thịnh	$50.00
- Tr. DIỆU THU Nguyễn Thị Tâm – đợt II	$100.00
- Chị HẠNH (thân hữu)	$25.00
- Tr. PHÚC TỊNH Phạm Minh Tâm	$70.00
- Tr. DIỆU HOÀNG Phạm Thị Vương	$30.00
- Tr. Cát Văn CHUNG	$30.00
- Tr. CHÂN QUANG Trần Thanh Hiệp	$40.00
- Tr. MINH ĐỨC Nguyễn Hữu Thọ- đợt II	$50.00
- Tr. LỆ SƯƠNG Ngô Thảo	$50.00
- Tr. NHƯ KHÔNG Võ Văn Phú	$100.00
- Tr. DIỆU TRANG Nguyễn Thị Lệ-Hiền	$30.00
- Tr. HÙNG DŨNG Hoàng Trọng Trữ	$25.00
- Thân hữu VÕ PHI HÙNG	$25.00
- Tr. DIỆU THANH Trần Thị Thanh Minh	$25.00
- Tr. TRẦN HỮU ĐỊNH	$30.00
- Tr. THIỆN THUẬN Đào Hiếu Thảo	$25.00
- Tr. DIỆU HÒA Vũ Thị Thuận	$25.00
- Tr. LAN HINH Trần Thị	$30.00
- Tr. TỊNH DUY Lê Thị Nhung *	$22.00

(còn tiếp)

* Số tiền Tr. Tịnh Duy đóng góp, đã tính trong số 5 vị ẩn danh báo cáo trong Bản Tin tháng 3/2002 (số thứ tự 25).

KẾT TOÁN CHI THU KỶ YẾU VĨNH NGHIÊM 2001

- Tính đến ngày 15 tháng 6 năm 2002 -

CHI:

- Tiền in	$7,200.00	*
- Tiền chuyển vận	250.00	
- Tiền Gửi Sách	1.000.00	**
- Tiền ảnh (tài liệu)	127.00	
- Chi phí thực hiện	500.00	
- Chi phí ra mắt	1.112.00	

(*) Thực chi $3,600 (1)

(**) Thực chi $ 00 (2)

Tổng Chi = $5,589.00 (b)

THU:

- Loan trên Bản Tin tháng 03/2002	$3,700.00
- Loan trên Bản Tin tháng 04/2002	735.00
- Loan trên Bản Tin tháng 05/2002	505.00
- Loan trên Bản Tin tháng 06/2002	810.00

Tổng Thu = $5,750.00 (a)

Kết toán: (a – b) : 5,750.00 – 5589 = **$161.00** (3)

(1) Anh chị Trưởng Nguyễn Tư Cự – Lưu Mùi (cơ sở lịch Hương Quê) ủng hộ chi trả một nửa chi phí ấn loát ($3,600.00). Nên thực chi là $3,600.00.

(2) Trưởng MINH ĐỨC Nguyễn Hữu Thọ ủng hộ số tiền bưu phí gửi trên 500 cuốn Kỷ Yếu đi xa. Nên thực chi là $ 00.00.

(3) Số tiền $161.00 và thặng dư (nhận được trong tương lai) do phát hành kỷ yếu, sẽ được dành để thực hiện các ấn phẩm mới sau này.

Ái Hữu Vĩnh Nghiêm một lần nữa tán thán sự hỗ trợ của quý trưởng Nguyễn Tư Cự, Lưu Mùi, Minh Đức và quý Trưởng Ẩn Danh. Chính nhờ từ sự hỗ trợ quý báu này mà Kỷ Yếu Vĩnh Nghiêm2001 đã được hoàn thành tốt đẹp.

BẢN TIN
Ái Hữu Vĩnh Nghiêm
9909 Waterview Road
Raleigh, NC 27615

Phúc Trung HUỲNH ÁI TÔNG
5913 Colebrooke Lane
Louisville, KY 40219

40213+4113 26